

Posudek diplomové práce

Název práce: Veřejné licence a public domain jako alternativy copyrightu

Diplomant: Bc. Petr Köppel, DiS.

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav informačních studií a knihovnictví

Studijní program: Studia nových médií

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Vít Šisler, Ph.D.

Předložená diplomová práce „Veřejné licence a public domain jako alternativy copyrightu“ je teoretickou prací představující koncept veřejných licencí a public domain. Práce má 133 tiskových stran a je členěna do 6 kapitol. Použitá literatura zahrnuje velmi rozsáhlý soubor titulů vztahujících se k danému tématu, včetně právních předpisů, jiných normativních dokumentů a zahraniční literatury. Práce splňuje obecné charakteristiky odborného textu i formální požadavky na diplomovou práci, proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

Autor se ve své práci věnuje aktuálnímu tématu a to problematice veřejných licencí a public domain ve světle českého autorského práva. V jednotlivých částech práce autor postupně představuje jednotlivé kategorie licencí, zejména proprietární software, svobodný software, open source software a otevřený hardware. Zároveň dává tyto kategorie do širších souvislostí a představuje s nimi spojená společenská a kulturní hnutí, rozebírá jejich charakteristické rysy a porovnává je mezi sebou.

Největším přínosem práce je proto vytvoření velmi detailního a přesto koherentního přehledu jednotlivých kategorií veřejných licencí spolu s širokým exkursem do historie a teoretických východisek jednotlivých hnutí. Práce má široký a mezioborový záběr a svým rozsahem přesahuje kritéria běžně kladená na diplomovou práci. V jednotlivých kapitolách diplomant detailně rozebírá příslušné licence, aniž by ztrácel ze zřetele celkový rámec a zaměření práce. Historie a teoretická východiska jednotlivých hnutí je popsána velmi detailně a založena na pečlivém studiu relevantní literatury. Tyto deskriptivní pasáže představují nejlépe zpracované části práce a jednoznačně demonstrují hluboký osobní zájem autora o danou problematiku.

Právě v převažujícím deskriptivním charakteru tkví základní nedostatek předkládané práce. Autor ve většině případů rezignoval na stanovení výzkumných hypotéz a spokojil se s pouhým popisem daných licencí, byť velmi precizně provedeným. Nadto, v místech kde se autor pouští do komparativní analýzy, zejména na poli právním, vystupuje často najevo nepřesné uchopení a interpretace jednotlivých právních institutů (viz platnost a účinnost). Závěr je oproti zbylým kapitolám práce překvapivě stručný a autor se v něm dopouští několika nepřesných závěrů, kdy např. uvádí, že český autorský zákon nepokrývá oblast designu. Práce tak působí značně nevyváženým dojmem, kdy se velmi pečlivě vypracované části střídají s pasážemi stylisticky i obsahově průměrnými. Bohužel tyto nedostatky, zejména zmíněné jednoznačně chybné právní závěry, snižují hodnocení a celkový dojem z jinak velmi dobře provedené práce.

Po formální stránce je dobře zpracovaná a způsobilá k ústní obhajobě. Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení „velmi dobře“. K ústní obhajobě bych diplomantovi doporučil zaměřit se na oblast open hardware a vysvětlit, jakým způsobem se český autorský zákon staví k otázkám designu.

V Praze dne 5.9.2012

Mgr. Vít Šisler, Ph.D.